

ראשי העירייה ליד המחסום פנימי השואף לשלום

נגד אותן שהוקמו ונגד אותן שאמורות לקום. האדמה הזאת שייכת לעם הפלסטיני. גם אם זו אדמה מכונה אדמת מדינה. זו באמת אדמת-מדינה, אך זה אדמת המדינה הפלסטינית. ורק לנו הזכות להשתמש באדמה זאת למטרותינו ולשליחותינו הלאומית.

כוחות הצבא הלכו ותוגברו. הגיע גם המושל הצבאי סגן-אלוף יוסף לונץ. שראה משוחח שיחה לבבית עם שכנה ואשתו, כשהשלושה נראים מחייכים. היילי המימשל נראו בלתי-מרוצים. דים שוחחו בינם לבין עצמם. "מה קורה פה? למה הם מביאים את כל הקסחים של מישמר-הגבול? מי צריך אותם פה. אנחנו מסתדרים עם הערבים בלעדיותם ו- בלי השיריוניות שלהם." אחד החיילים אמר בשקט: "הצרה היא שיש פה שלושה פיקודים. המישטרה, המימשל הצבאי ומישמר-הגבול. אחד לא יכול לפקד על השני, וכל אחד עושה מה שבא לו. אנחנו מצידנו: שיתאספו וידברו. יותר טוב ש- משחררים לחץ."

על ספל תה. ליד שכנה נראה כל העת הד"ר חמוי נטשה מחברון, מי ש- נחשב כמיסופר שניים בתנועה הקומוניסטית הבלתי-יחוקית בגדה. עימו היו רבים מחבריו אוהדי הקומוניסטים. אחד מאנשי מועצת שכם אמר בשקט לחברו: "תראה מה עשו היהודים. התחילו עם שכנה ומה הם הרוויחו? גדה מלוכדת כמו שלא היתה מעולם. הרוויחו את השליטה הקומוניסטית בערים וכניסתה של חזית הסירוב והצבאית באזור. אם הם היו חושבים על זה לפני כן לא היינו מגיעים למצב כזה."

בעיקבות אסור המימשל להתארגן הפגנות נגד תוכניות ההתנחלות בכלל ונגד זו המתוכננת בג'בל אל-כביר בפרט הח" לישו מנהיגי הגדה לארגן מיפגשים הרקוים. "על ספל תה." כל כמה ימים מתארגנת פגישת בבית אחד האישים, ארוחת-צהריים או לקפה של שעה חמש. למיפגשים מגיעים ראשי התנועה הקומוניסטית, ראשי-ערים ונציגי האיגודים. המימשל הצבאי עדיין לא החליט לאסור מיפגשים חברתיים אלה. אף כי יש אנשים שציפו לכך מדי יום-ביומו. במשך כל השבוע האחרון.

שניהם חסומים על-ידי עשרות אנשים ומכוניות.

היום הרביעי שעבר, אמר היה להתקיים מיפגש של ראשי-ערים בר גדה. בכיתו של מוכתר הכפר דיר-אל-חטב. בשטחי כפרו ייסלל הכביש האמור להגיע אל ההתנחלות החדשה למתנחלי אילון-מורה — ההתנחלות בנקודה 662. המיפגש לא אושר על-ידי שילטונות המימשל הצבאי. ראשי הערים ונציגי הציבור נשארו בביתם. אל הכפר הגיעו ראש עיריית שכם בסאם אל-שכעה עם חלק מחברי מועצת העיר. בתוך הכפר הת- ארגנה הפגנת-מחאה של צעירי המקום. שכלל נאומים של מוכתרי הכפרים. לרגלי ג'בל-אל-כביר שוכנים שני כפרים קטנים ועניים: סאלם ודיר אל-חטב. ג'בל-אל-כביר ("הגדה הגדולה") הוא הגבה בשושלת-הרים. לצידו נראה רכס נוסף, ועליו מיבנה של קבר צבוע בצבע ירוק. המקום מכונה ג'בל-שייח', על שם קברו של שייח' בלל הנמצא במקום. על גיבעה זו עומדים להקים את ההתנחלות החדשה, אם יוריצו ויואלו בטובם אנשי אילון- מורה להישמע להוראות בית-המישפט ה- עליון וצו ממשלת-ישראל.

"אדמת המדינה הפלסטינית." אל המחסום הגיעו אישים מהגדה, נציגי ארגונים מכל הערים שמיספרם גדל והולך מהפגנת להפגנה, ונשים שייצגו את הנשים בגדה.

אחרי כמחצית השעה החליטו שלושת החיילים להזעיק תיגבורת. אל השביל ה- צר החזק שיריוניות שבתוך היילים החבשי קסדות ונושאי אלות. גיפים של מפקדים, שעטו בדרך העפר הבוצית והגי- עו אל המחסום הראשון, התחילו לפנות את האנשים.

אחרי זמן מה התקבצו כולם מאחרי ה- מחסום השלישי. למחסום הגיע בסאם אל- שכעה, כשהוא מלווה בתומכיו ובאשתו עזינאיה. רצינו לבוא לכאן כולנו", אמר. באנו להפגין את הסכנה הגדולה הצפויה במדיניות ההתנחלויות באזור. מה ש- ממשלת ישראל עושה זו זריעת שינאה בין שני העמים. רצינו להשמיע את עמדותינו במיוחד לעם הישראלי. שהוא עצמו ש- אף לשלום ושלווה באזור. אני אומר בשם העם הפלסטיני: אנחנו נגד ההתנחלויות.

כי יענה גם על הצעה זו במיסגרת תשוב- תו על ההצעות הבאות — של האופוזיציה. בכך הכניס את עצמו למלכודת. שהוא לא הצליח עוד להיחלץ ממנה. **הומצת גפרית.** שלושת המציעים תקפו את אריק בסינגון חריף ביותר. אברהם כץ-עזו לא ניצל את 15 הדקות שעמדו לרשותו, ובניגוד למקובל דיבר רק דקה אחת. מסקנתו: "אני מציע לא לדון בנושא החקלאות, עד שיוחלף שר- החקלאות."

אורי אבנרי פתח את דבריו בציטוט של דבריו של שרון. "אני מציע על אריק שרון, לפני שהשניים מצאו את עצמם במפלגה אחת: "אריק שרון דומה למיכל של חומצת-גפרית. איפה שלא תשים אותו — תחומצה תאכל את המיכל, ואחר-כך את כל מה שמסביבו... החקלאות הישראלית היתה פאר היצירה הישראלית, פאר ה- גאון הישראלי — יותר מכל שטח אחר במדינה, יותר מהתעשייה, יותר מהמדע. תוך שנתיים וחצי זה נהרס."

שמואל טולידאנו ציין שחבר-כנסת ה- מעלה הצעה לסדר-היום, בנושא הנוגע ל- שר-החקלאות. לוקח על עצמו סיכון גדול, כי "השר עלול להפשוטו ולהציגו עירום וערייה, לגמור, להטיל ספק בציונותו... אחרי שבדקתי היטב את עברי הציוני, את קומתי, לבושי, סביבתי ועוד כהנה וכהנה, החלטתי ליטול על עצמי את הסיכון ה- בלתי-מחושב הזה ולומר את דברי... הוא תקף את השר.

הכל ציפו כי שרון יענה בחריפות, כי דרכו. אולם שרון הדחיק את הכל: הוא דיבר פחות מדיקה, תבע להסיר מסדר- היום את כל ארבע ההצעות — גם זו של גרופר, חבר סיעתו.

"כד-כך ברור..." — האולם התמלא ואפילו מנחם בגין הטריח את עצמו למ- ליאה. הוא לא ידע מה מתרחש, וכאשר הבין — נמצא במבוכה קיצונית.

תחילה הועלתה להצבעה הצעתו של פסח גרופר. כשהורמו הידיים, נתגלה מחד זה מדהים: כימעט כל הנוכחים, יותר משישים ח"כים, הצביעו בעד גרופר. רק אריק עצמו והשר ניסו להצביע בעד הס- רת ההצעה מסדר-היום. בגין הצביע תחי- לה עם אריק, אך כשנוכח לדעת, כי כל מיפגשו מצביעה נגד מיהר להוריד ידו.

קדוש מעונה. אחרי הצבעה חסרת- תקדים זו, נערכה ההצבעה על שלוש ה- הצעות האחרות. גם אז היו מפתיעות. הצעתו של כץ-עזו נתקבלה ברוב של 31 נגד 26 — דבר שהתאפשר רק מפני שכמה מאנשי הקואליציה לא הצביעו בעד אריק. אפילו הצעתו של אורי אבנרי זכתה במיספר-קולות בלתי-רגיל לגבי הצעה של שלי: היא נפלה ברוב של 36 נגד 24. כי שכל חברי המערך ושי, מילכד הניצים של העבודה ומצביעים עמוס הדר ואימרי רון) מפצעים בעדה. הצעת טול- דאנו נפלה ברוב של 36 נגד 32.

"אתה צריך להתפטר!" קרא ח"כ אמ- נון רובינשטיין, הרופוסור לוק קונסטנ- טציוני, לעבר אריק שרון. אך שרון הטי- עטף באיטולה של קדוש מעונה, המתייסר בשל דיעותיו, ומשמשי כאלו לא קרה דבר. כעבור כמה דקות הציע להסיר מסדר- היום הצעה של יוסי שריד בעניין אילון- מורה. וגם הפעם לא המכו כל אנשי ה- קואליציה באריק שרון: אפילו בנושא זה, שבו יש רוב לניצים בכנסת, זכה אריק רק ב-34 קולות, נגד 32.

"הבעיה של אריק אינה שהוא נץ", אמר בנחת אחד מראשי המערך. "הבעיה שלו היא שהוא טיפש!"

השטחים המוחזקים וסיבות-תה בגדה

אל מוז הפגנה המבטאת איחוד וליכוד בגדה, מתייצבים שדושה פיקודים שונים, שבהם חיילים, שוטרים והקסחים" שי מישמר-הגבול

"מחסום! תאונה לפניך!" אמר שלט- המישטרה, שהוצב בדרך-עפר בוצית ב- יציאה הדרומית-מירוחית של העיר שכם. ליד המחסום הלכו והתקבצו עשרות גב- רים ונשים מקומיים ועיתונאים זרים. שלושת חיילי-המילואים עצרו את המעבר בטענה, כי "יש מחסומים בהמשך הכביש,

(המשך מעמוד 35) הדיעה שעל חברי-הכנסת כסילי לקבל את תפקיד שר-החוץ."

העיתונאי, היורה להעריך סקופ, מתקשר מייד עם הח"כ הנודע, ומספיק לידיעתו את הפיסקה הבאה: "בשיחה עם כתבתנו, הודה ח"כ כסילי כי אכן הוצע לו להציג את מועמדותו לתפקיד, וכי מקורביו לוחצים עליו לקבל את המינוי. מר כסילי לא נטה תחילה להיענות ללחץ מקורביו, אך לאחר רונה החליט כי הוא מוכן לקבל את ה- מינוי."

כל פרט בידיעה זו הוא נכון, אלא שחסר בה פרט חשוב אחד: איש לא הציע לח"כ כסילי את תפקיד שר-החוץ, ועצם המחשבה שאיש זה יוכל להימנות לתפקיד כזה מעוררת בלבם של יודעי-דבר גיחוך או חלילה.

אי-אפשר להיכשל. השבוע הופיעו על מרקע הטלוויזיה ובכתורות העיתונים כמה וכמה כימעט-שריחוץ כאלה. יומרתם של אחדים מהם, הידועים ככסילים גמורים, היתה מפליאה ממש.

מדוע מוכן עסקן מיפגתי אפורי ל- הציג את עצמו באור זה? החשבון הוא כזה: אלוהים הוא גדול, צמרת-הליכוד הפכה לביתי-משוגעים, ואולי, איכשהו, ברגע של טירוף גמור של כל המערכות, ח"כ כסילי או ח"כ אוילי אכן יזכו במינוי המיוחל. ואם לא — גם טוב. אמנם ח"כ כסילי או ח"כ אוילי לא יהיה שר-חוץ, אך בלב מאות אלפי אזרחי ישר- אל, ואולי גם בקרב מדינאים זרים, יישאר הזיכרון כי איש זה "כימעט התמנה כשר- ההוץ של ישראל."

עוד יתרון: שר-חוץ יכול להיכשל ו- להיות מודה. אך כימעט-שר-חוץ אינו יכול להיכשל לעולם, ואין איש בעולם היכול להדיחו מתפקידו הרם.

הכנסת

חרימה במליאה

המחזה היה חסר תקדים:

הכנסת כוזה הצביעה נגד

שר, וזה לא התפטר

מחזה כזה לא היה עוד בכנסת מאז קום המדינה. הבית כולו התאחד, מימין ומשמאל, כדי להצביע נגד שר. מול כשיבעים קולות הקואליציה האופוזיציה עמד השר, כש- רק הוא לבדו, ועוד שני אנשים שריחמו עליו, מצביעים בעדו.

אך השר התנהג כאילו לא קרה דבר, כעבור כמה דקות שוב עמד על דוכן- הנואמים, מאשים, משמיץ ומטיף, כאילו השיג זה עתה ניצחון מזהיר.

השר: אריק שרון. **אי-אמון אישי.** הנושא לא היה עניין של מה-בכך. על סדר-היום של הכנסת עמד נושא שאין חשוב ממנו לשריח-קל- אות: מצב החקלאות בארץ, וכישלונה של השר. הנושא חפץ את ההצבעה כימעט

להצבעת-אמון אישית. אה הנפץ לפצצה סיפקה הטלוויזיה. ב- כתבה מצויינת של עוזי בירמן, במיסגרת התוכנית השבוע — יומן אירועים (העולם הזה 2206), תוארה העובדה הנוראה ה- שורת בחקלאות, והובאה תלונותיהם ה- בוטות של חקלאים מכל המיגורים. היה צפוי שכתבה כזאת תביא לגל של הצעות הדופות לסדר-היום. שלושה ח"כים הגיעו אותן: אברהם כץ-עזו (מערך), אורי אבנרי (שלי) ושמואל טולידאנו (ש"י).

אולם הקדים את שלושתם פסח גרופר, איש הליכוד, בהצעה אחרת, שלא היתה קשורה בכתבת-הטלוויזיה. גרופר, איש התאחדות האיכרים ונציג החקלאים במיפ- הגדה הליברלית, רצה לדון במצב ענף-הפר- חים בארץ.

אמור זאת בפרחים. דבריו של גרור פר היו ענייניים, אם כי חריפים. לא אתם כה נימה אישית נגד שר-החקלאות, הם של הודיע: "אינני מאמין שבכל תקופת קיום המדינה הגיע ענף חקלאי למצב כלכלי כה חמור..."

אילו קם אריק שרון וענה באופן עניי- ני על הענות, לא היה מתרחש כל דבר החורג מן השיגרה. השר היה מציע להע- ביר את הנושא לוועדה, בעליה-הצעה היה מסכים לכך, וברוב גדול היתה ההצעה מתקבלת. אבל לשרון לא היה שיקול-הדעת הר- טאקטי של פרלמנטר מנוסה. הוא הודיע,